சின்னத் தம்பி" யாகிய சித்தப்பா!

பிள்ளையாய் மண்ணில் யான் பிறந்த போது,
பிரியமாய்ப் பெயரிட்டு அசோகனாக்கி,
கிள்ளையாய் யானும் வளருங்காலை;
செல்லமாய் நிலைத்த உறவே 'சின்னத்தம்பி'

எந்தைக்கும் ஏனையோர்க்கும் இளையராகி
பிறந்த தனால் வீட்டில் அவர் 'சின்னத் தம்பி'
அதனால், எங்கள் ஏட்டிலும்; பாட்டிலும்;
எங்களுக்கும் அவர்தான் 'சின்னத் தம்பி'!

அண்ணன் மார் பிள்ளைகள் தாம்;
தோள் மீது இருபுறமாய் அமர்ந்தே,
ஆடித் தலை கோதி விளையாட,
அன்புடனே புன்சிரிப்பாய் மகிழ்ந்திடுவார்!

வன்மமாய் மீசையதை இழுக்கும் போதும்,
வலிதாங்கா நிலையதிலும், தவழும் சிரிப்பே!
கன்னத்தில் தாளமிட்டு கடித்த மிட்டாய்;
அவர் வாயிலிட்டு, பின் கிண்ணென,

அவர்தம் வாயினுள்; விரல் கூட்டி,
எடுத்தே நாங்கள் சுவைக்க மகிழ்வார்!
பள்ளிக்கு முதல் நாளாம் எங்களுக்குத்,
தன்காசில் புதுச்சட்டை தைத்து மகிழ்ந்தார்!

-வேறு-

காலம் பல கடந்தும்; கரங்கரமாய் மனம்பிரிந்தும்;
ஆலம் விழுதினைப் போல், ஆன்ற அன்புடையார்!
நாளும் கிழமையதில் நலம் கேட்டு வாழ்த்துரைப்பார்!
ஞாயிற்றுக் கிழமை தன்னில் நலம் கேட்கும் அழைப்பிருக்கும்!

வெடிச்சிரிப்பு வேந்தரவர்; மறுப்போலித்து கதை சொல்வார்;
மறுபடியும் கதை கேட்பார்; பழங்கதைகள் தொகுத்திடுவார்;
மனம் ததும்ப இளமை கூட்டி மகிழ்ந்திருப்பார் அன்நிலையில்!
மனம் தன்னில் நிலைகொண்ட மருவிலா "சின்னத் தம்பி"

காலன் அவர் கரந்தொட்டான்; கனிவான அன்பொன்றை,
நானிலத்தில் நாமிழந்தோம்! எங்கு காண்போம் இனி?

கவிவளவன் ஆகிய **கு.ப. அசோகன், 25.12.2014**